

Γενάρης '98, βραδάκι παραμονή εκκίνησης του 66^{ου} rally Monte Carlo. Ανάμεσα από το Casino και το Cafe de Paris, η Ford παρουσιάζει την ομάδα της. Είναι η τελευταία χρονιά που θα συμμετείχε με Escort στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα ράλυ.

Πληρώματα ο τετράκις παγκόσμιος ΚΚΚ με τον συνωνόματο Repo (#7) και οι Βέλγοι Bruno Thiry - Stephane Prevot (#8). Πέρα από τα χρώματα των χορηγών, διακρίνεται στα εμπρόσθια φτερά η φιγούρα του Roger Clark με την ημερομηνία γέννησης και θανάτου του (1939 – 1998). Ο Βρετανός ράλυμαν είχε χάσει τη ζωή του στις 12 εκείνου του Γενάρη, στα

59 του χρόνια από εγκεφαλικό επεισόδιο και η Ford δεν τον λησμόνησε. Δεκαπέντε χρόνια συνεργασίας ήταν αυτά.

Συνεπώνυμος, και σχεδόν συνομιληκος με τον Σκωτσέζο Jim (1936 - 1968), δεν είχε την τύχη να στεφθεί παγκόσμιος πρωταθλητής, αλλά έκανε περήφανους τους συμπατριώτες του, καθώς το '72, έσπασε μια αρνητική παράδοση 13 ετών, επικρατώντας στο R.A.C. με Escort

, νικώντας όλους τους Σκανδιναβούς, που κυριαρχούσαν μέσα στο Ηνωμένο Βασίλειο επί μακρῶ. Τέσσερα χρόνια αργότερα, το '76, με την δεύτερη νίκη του στο

R

.

A

.

C

., οδηγώντας πιά MK II, έγινε ο πρώτος Βρετανός που κέρδιζε αγώνα του νεοσύστατου WRC.

Πέρα από τις διακρίσεις όμως, ο Roger «το είχε». Λίγες εικόνες μας το αποδεικνύουν.

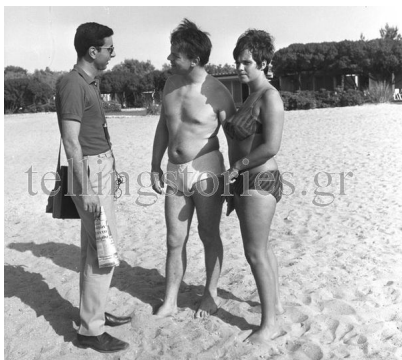
Monte '66. Με τον Brian Melia στην δεξιότιμη MK I Cortina με το # 75. Ήταν ένα από τα δέκα πληρώματα που αποκλείστηκαν, θύματα της σκανδαλώδους απόφασης των διοργανωτών.

Χάρμα ιδέσθαι,

πάνω στο χιονισμένο τερέν.

Λίγους μήνες αργότερα. **Μάιος '66.** Στην Αθήνα, λεωφόρος Συγγρού, έξω από την «Ελφίνκο». Τεχνικός έλεγχος το ΙΔ' Δ.Ρ.Α. Πίσω διακρίνεται το σήμα πρατηρίων της Caltex που αργότερα έγινε Texaco.

Μάιος '68. Αστέρια Γλυφάδας. Με τον ρεπόρτερ Κώστα Κέκη, της εφημερίδας «Εθνος», και τη σύζυγο Judie. Η στρατιωτική δικτατορία, δεν είχε «προλάβει», ακόμα να κλείσει την

εφημερίδα. Θα το έκανε 23 μήνες αργότερα, τον Απρίλιο του '70.

Το στιγμιότυπο από τον λασπωμένο αγώνα του **ΙΣΤ' Δ.Ρ.Α. ('68)** και την κλασική εικόνα του αρχείου του Φ.Φ.Φ. Κέδ
ρος - Μακρακώμη το κομμάτι, δεν έβγαине με τίποτα και ο Βρετανός αντλώντας την εμπειρία του, από τις λάσπες των ράλυ της πατρίδας του, χρησιμοποιεί κάτι περισσότερο από το πλάτος του δρόμου. Ο τερματισμός στην Αθήνα μερικές ώρες αργότερα θα τον έβλεπε νικητή. Αριστερό κάθισμα στο δεξιοτίμονο ΜΚΙ ο συνονόματος Porter.

Τα μονά νούμερα συμμετοχής από αριστερά, την πλευρά του Μερώπειου, τα ζυγά από δεξιά περιμένουν την εκκίνηση του

ΙΖ' Δ.Ρ.Α. ('69)

, στη Διονυσίου Αρεοπαγίτου. Με το # 3 οι J. Clark – J. Porter

. Αριστερά διακρίνεται το άλλο ΜΚ Ι με το # 5, των Η. Mikkola - Μ. Wood.

Λίγα 24ωρα αργότερα, ο Βρετανός έδινε ρεσιτάλ στο Τατόι, εξαερώνοντας σε γαλάζια νέφη ένα ζευγάρι Goodyear, καθώς, έγραφε όλο το νότιο πέταλο νριφτάροντας.

Πριν την εκκίνηση της τελευταίας εκείνης δοκιμασίας εκείνου του **ΙΖ' Δ.Ρ.Α.** ο Clark με

φόντο την ευθεία και τους σημηίτες της αεροπορικής βάσης κοιτά τον φακό, μαζί με την Judie

Τα χρόνια περνούν, η κόμη γκριζάρει, αν και μόλις 38 ετών.

Στην τελευταία αγωνιστική επίσκεψή του στον τόπο μας, υποκλίθηκε στην ανωτερότητα του Σουηδού άσσου και team mate του, στην Ford, B. Waldegaard.

Ολοκλήρωσε δεύτερος στο **24° Δ.Ρ.Α. ('77)**.

Η εικόνα από τον τερματισμό, στην Διον. Αρεοπαγίτου.

